

[Statsministeren.]

særlige Hensyn til Befolkningens Friluftsliv gør det ønskeligt. At der paa et fjernt fra Havet liggende Omraade findes en Sø, kan altsaa nok gøre det rimeligt, at man her søger at erstatte den paagældende Del af Befolkningen den Mangel paa Strandbred, hvorunder den lider, hvis der er en Mulighed derfor ved at give den Adgang til denne Sø.

Det samme ærede Medlem talte ogsaa om den Bestemmelse i § 23, der nævner, at Rensningsanlæg ved Søer, Aaer og Fjorde skal kunne paabydes, og mente, at dette næppe kunde gøres uden en Ændring af Vandløbslovgivningen. Dette maa undersøges. Spørgsmaalet er af Statsministeriet forebragt Landbrugsministeriet, og for saa vidt der ved Landbrugsministeriets Undersøgelse skulde vise sig Nødvendighed derfor, maa der naturligvis tages Hensyn hertil under den fortsatte Behandling af Forslaget.

Saa har baade det ærede Medlem Hr. Kyed og andre ærede Medlemmer opholdt sig ved Bestemmelserne i § 25 om Byggelinierne. Det ærede Medlem Hr. Kyed mener, at der her maa blive Spørgsmaal om Erstatning i de enkelte Tilfælde, andre ærede Medlemmer har særdeles vel forstaaet, at dette ikke er Hensigten. Det ligger ikke i Forslagets Princip, at der med Hensyn til disse Byggelinier skal ydes Erstatning, men det er forudsat, at der vil blive givet Dispensation, hvor Forholdene taler derfor. Det ærede Medlem Hr. Kyed tog ogsaa til Orde for en Bebyggelse nær Kystbredden og mente ikke, at 100 m her var nogen rimelig eller nødvendig Fordring. Det ærede Medlem sammenlignede denne Bebyggelse ude paa Strandbredden med Sommerhusbebyggelse og Bebyggelsen i Kolonihaver. Jeg synes ikke, disse to Ting i og for sig kan sammenlignes, thi hvad det drejer sig om i første Linie, er jo at give ogsaa den Del af Befolkningen, der ikke har Hus, som de kan lægge paa Strandbredden, Adgang til at færdes dér og bade. Derfor maa jeg principalt opretholde, at det, der er givet Udtryk for i Forslaget med Hensyn til Byggelinier, det er, hvad der er rimeligt og naturligt. Men det er paa den anden Side lige saa rimeligt, at man med Hensyn til Dispensationer bør strække sig saa vidt, som berettigede Hensyn taler for, og det er vel sandsynligt, at man i mangfoldige Tilfælde fortsat paa dette Omraade vil komme fredeligt igennem ved Indrømmelser fra begge de Parter, der kan være Tale om i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem Hr. Kyed gjorde nogle Bemærkninger om Bebyggelsen i na-

turskønne Egne, som skal harmonere med Omgivelserne, og jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det er sandsynligt, at vi ved et Ændringsforslag yderligere bør sikre imod Forandring af Bebyggelsen ved Kysterne og Skovene, hvis denne Forandring tilsigter helt at ændre Karakteren af den Bebyggelse, der hidtil har været, og som maaske paa sin Vis harmonerer med det paagældende Omraade.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Kyed, at han tiltraadte Tanken om at forbyde Friluftsklamer, men vilde have givet de Personer, der havde disse, en længere Frist, før Fjernelsen skulde finde Sted. Dette er der intet som helst i Vejen for at forhandle om. Det er jo ikke om at gøre, at det sker paa et Aar eller to Aar, eller hvad man nu i den Henseende kan enes om; dette kan sikkert ikke volde Vanskeligheder. Man kan formentlig ogsaa faa klargjort, om der er Kontrakter over en længere Aarrække, end her er foreslaaet, og i saa Tilfælde skal man jo tage et passende Hensyn dertil.

Med Hensyn til Byggelinier har flere ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, gjort Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen sagde om Byggelinierne bl. a., at de burde gøres mere smidige. Hvorledes dette er muligt ud over gennem den Dispensationsadgang, der er foreslaaet, har jeg lidt vanskeligt ved at forstaa, men der er intet i Vejen for at tale om en saadan Smidiggørelse i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat; paa Forhaand synes det mig altsaa at være vanskeligt baade at have en bestemt Byggelinie og alligevel Smidighed i denne. Men, som sagt, med de Dispensationer, som jeg alt har omtalt, maa det utvivlsomt være muligt at udrette adskiligt i den Retning, som jeg formoder det ærede Medlem tænkte paa.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen talte særskilt om Bestemmelsen om 300 m's Byggelinie ved Skovene og sagde, at man her burde vende det om, saadan at det principale blev, at Fredningsnævnene bestemmer, i hvilke Tilfælde der skal fastsættes saadanne Linier. Jeg tror ikke, at dette vil blive nogen tilfredsstillende Ordning, hvorimod Lovforslagets Princip med den Adgang til Hensyntagen, som jeg gentagende har fremhævet, utvivlsomt fra Befolkningens Synspunkt maa anses for at være det rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Hartel gjorde forskellige Bemærkninger om den Fortid,